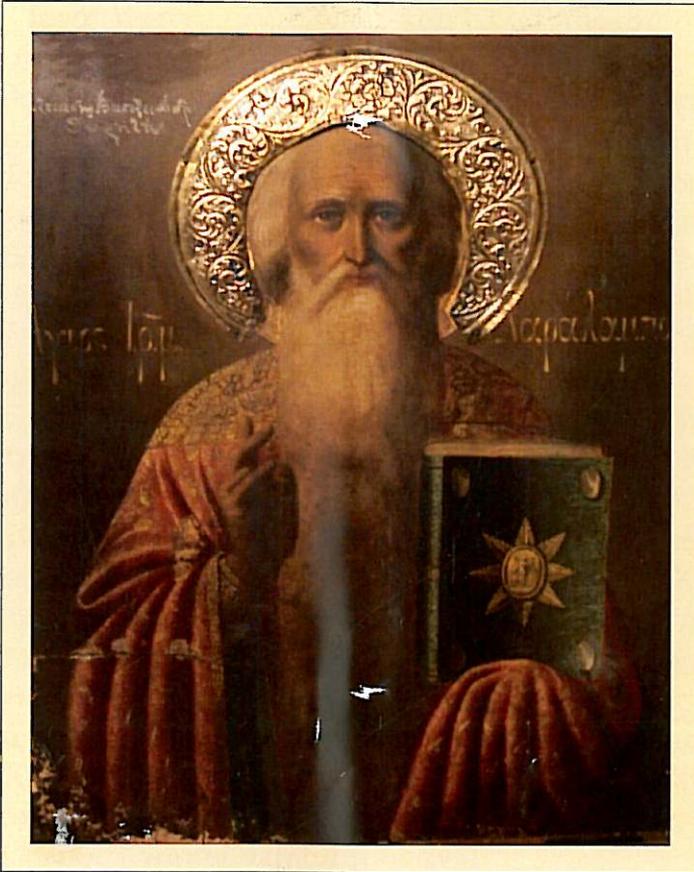

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΡΟΥ & ΚΕΑΣ

Κανών Παρακλητικός
εἰς τόν
Ἅγιον Ἱερομάρτυρα Χαραλάμπην
τόν θαυματουργόν
Πολιοῦχον τῆς νήσου Κέας

Ἐποιήθη
ὑπό τοῦ αἰοδίμου Ὑμνογράφου
Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου,
καί προσφέρεται εἰς τοὺς εὐσεβεῖς Κείους,
διά τήν πρός τόν Ἅγιον Ἱερομάρτυρα εὐλάβειαν αὐτῶν.

Ἐρμούπολις 2012

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ

Μέ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Κύριο καὶ τὸν Ἱερομάρτυρα Ἅγιο Χαραλάμπη, εὐχαριστίες πρὸς τὸν Ἐλλογιμώτατο Καθηγητὴ κ. Ἀριστείδη Πανώτη, πού ἐπί 56 χρόνια διεφύλαξε στοῦ ἀρχιερακοῦ του παστοφόριο τὸν ἀνά χειρὰς Παρακλητικὸ Κανόνα πρὸς τὸν πολιοῦχο Κέας Ἅγιο Χαραλάμπη, ἔργο τοῦ μακαριστοῦ Ὑμνογράφου Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, καὶ τὸν Μακαριώτατο Πρόεδρο καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς περιόδου 2010-2011, πού τὸν ἐνέκρινε, ἢ καθ' ἡμᾶς Ἱερά Μητρόπολη Σύρου καὶ Κέας προέβη στήν παροῦσα ἔκδοση καὶ τὴν παραδίδει στοὺς φιλακολούθους πιστούς.

Ἡ ἔκδοση αὐτὴ ἀποτελεῖ μιὰ ἀκόμη ἐκδήλωση εὐλαβείας καὶ εὐγνωμοσύνης τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως πρὸς τὸν Ἅγιο Χαραλάμπη γιὰ τὴ θαυμαστὴ διάσωση τῆς Κέας ἀπὸ ἐπιδημία πανώλους.

Τὴν 1^η Αὐγούστου 1979 ὁ Ἅγιος καταδέχθηκε νὰ ἐπισκεφθεῖ καὶ «ἐγκατασταθεῖ» μόνιμα στήν Κέα, διὰ τῆς ἐνθρονίσεως, ἰδίαις χερσὶ τοῦ μακαριστοῦ Προκατόχου μας Δωροθέου Α', στὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀποτιμήματος ἀπὸ τὰ τίμια Λείψανά του, προερχομένου ἀπὸ τὴν Ἱερά Μονὴ Παναχράντου Ἄνδρου.

Κατόπιν προτροπῆς τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Κέας, Πρωτοπρ. Μιχαὴλ Χαστᾶ, καὶ προσωπικῶν μας ἐρευνῶν στὰ Ἀρχεῖα τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, ἀνευρέθη, τό 2006, τό Β.Δ. τῆς 7^{ης} Ἰουνίου 1957, ὑπογεγραμμένο ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου, δυνάμει τοῦ ὁποίου «Ἡ 10^η Φεβρουαρίου, ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, Πολιοῦχου τῆς νήσου Κέας, ἐπίσημος θρησκευτικὴ ἑορτὴ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, ὀρίζεται ὡς ἡμέρα ἀργίας τῶν δημοσίων καταστημάτων διὰ τὴν νήσον ταύτην».

Ἡ ἀνά χειρὰς ἔκδοση προστίθεται στήν ἤδη ὑπάρχουσα περὶ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Ὑμνογραφία καὶ τὴν παραδίδουμε στοὺς φιλομούσους καὶ φιλαγίους πιστούς, μέ τὴν εὐχὴ ὁ Ἅγιος Χαραλάμπης νὰ χαρίζει σέ ὅλους «χαράν ἀειλάμπουσαν»!

Ὁ Ἐπίσκοπος μαὶ Νίκος Δουρόπουλος.

Εἰς τὸ Ἐπισκοπεῖον Ἐρμούπολεως 2 Φεβρουαρίου 2012
Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΤΗΛ. 210-72.72.204, FAX 210-72.72.210

Πρωτ. 655
Αριθμ.
Διεκπ. 455

Αθήνησι 9^η Φεβρουαρίου 2011

Πρός
Τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας καί Μήλου κ. Δωρόθεον.
Εἰς Ἑρμούπολιν.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῶ ἀδελφέ,

Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ληφθεῖσι ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 8^{ης} μηνός Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. καί εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 205/26.1.2011 ὑμετέρου ἐγγράφου, περὶ ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «*Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, Προστάτου καί Πολιούχου τῆς Νήσου Κέας*», ποιηθείσης ὑπὸ τοῦ αἰοιδίμου Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, γνωρίζομεν ὑμῖν. ὅτι κατόπιν Εἰδηγήσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καί Ποιμαντικοῦ Ἔργου, ἐγκρίνεται ἡ ὡς ἄνω Ἱερά Ἀκολουθία, ὡς καλῶς ἔχουσα, καθ' ὅσον οὐδέν τὸ ἀπᾶδον πρὸς τε τὰ δόγματα καί τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐτῇ.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως, κατὰ τήν τάξιν, υποβάλητε πέντε (5) ἀντίτυπα τῆς ἐκδοθησομένης ἀνωτέρω Ἱερᾶς Ἀκολουθίας διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καί Ποιμαντικοῦ Ἔργου.

Ἐπί δέ τούτοις, κατασπαζόμενοι τήν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ἀθηνῶν Ἱεράρχης, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἄγγελος Μαριδάκης
† Ἀρχιμ. Μάρκος Βασιλάκης

Κοινοποιήσις:

Συνοδικήν Ἐπιτροπήν
Θείας Λατρείας καί Ποιμαντικοῦ Ἔργου.
Παρ' ἡμῖν.

Π.Φάλληρο 16 Ιανουαρίου 2011

Πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην
Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας,
Μήλου καὶ Μυκόνου,

κ. Δ Ω Ρ Ο Θ Ε Ο Ν

Στὴν Σύρο.

Σεβασμιώτατε,

Ἀπὸ τὰ νεανικὰ χρόνια τῶν φοιτητικῶν ἐνθουσιασμῶν μου θέλησα νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὴν θρησκευτικὴ ζωὴ τῆς πατρίδος τῆς μητέρας μου, τῆς νήσου Κέας. Ἐκεῖ διερχόμουν τὶς διακοπές μου προσφέροντας πάντοτε ἀμισθὶ τὴν διακονία μου στὸ ψαλτήριο καὶ στὸν ἄμβωνα ἐπὶ δεκαετίες. Ἀσχολήθηκα καὶ μὲ τὴν μελέτη τῆς εὐσεβείας τῶν Τζιωτῶν καὶ ἰδίως κατέγραψα καὶ πρωτοδημοσίευσα τὰ παλαιοχριστιανικὰ καὶ βυζαντινὰ μνημεῖα τοῦ νησιοῦ μας. Στὶς ἐρευνές μου συμπαραστάθηκαν τότε ὁ τοπικὸς Κληρὸς, οἱ Κοινοτικὲς ἀρχές καὶ ἰδιαίτερα ὁ *Σύνδεσμος τῶν Κείων*, ποὺ διέθεσε τὶς στήλες τοῦ περιοδικοῦ του «*Τὸ Νησάκι μας ἢ Κέα*» γιὰ νὰ καταγράφονται τὰ πρωτόλεια δημοσιεύματά μου.

Τὴν ἴδια ἐποχὴ μέσω τοῦ φίλου μου μακαριστοῦ π. Ἰωάννη Ράμφου, ἄνοιξε ὁ δρόμος ἐπικοινωνίας μὲ τὸν ἐγκριτο Ὑμνογράφου μακαριστοῦ π. Γεράσιμο Μικρογιαννανίτην γιὰ τὴν σύνταξη *Παρακλητικῶν κανόνων* στὴν *Καστριανή* καὶ στὸν πολιούχο τῆς Κέας Ἅγιο Χαράλαμπο. Πρῶτη ἦλθε ἡ *Παράκληση τῆς Καστριανῆς*, ποὺ βρῆκα χορηγὸ νὰ τὸ ἐκδόσει. Ἦταν ὁ γόνος τῆς ἐκ Κέας γνωστῆς οἰκογένειας Ἰω. Φρ. Λαζαρίδης, τότε Γεν. Διευθυντῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Ἡ *Παράκληση* γιὰ τὸν Ἅγιο Χαράλαμπο ἔφθασε στὰ χέρια μου τὸ θέρος τοῦ 1954 μέσω τοῦ μακρυνοῦ συγγενοῦ μου διακόνου τότε Διονυσίου Ξέστερνου ἐκ Κέας, τοῦ μετὰ γνωστοῦ *Πνευματικοῦ*, ποὺ ἦταν ὑποτακτικὸς τοῦ περιφήμου Γέροντα τῆς Καλύβης τῆς Κοιμήσεως τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννας μοναχοῦ Ἀβιμέλεχ! Ὅμως, δὲν βρῆκα τότε χορηγὸ γιὰ τὴν ἔκδοση καὶ παρέμεινε τὸ κείμενο ἀνέκδοτο στὸ ἀρχεῖο μου ἐπὶ 56 χρόνια. Τώρα ποὺ τακτοποιῶ τὸ ἀρχεῖο μου τὸ βρῆκα καὶ νομίζω ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ δημοσιευθεῖ μὲ εἰσαγωγή μου.

Πρὸς τοῦτο καὶ Σᾶς τὸ ἐμπιστεύομαι γιὰ νὰ τύχει καὶ τῆς συνοδικῆς ἐγκρίσεως, ποὺ εἴσθε καὶ συνοδικός.

Διατελῶ μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ τιμῆς καὶ σεβασμοῦ καὶ ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰ Σας.

Δεμερτζῆ 7

Π.Φάλληρο 175 62

Τηλ.210-98 44 440

Ἀριστείδης Παναγιώτης

Στή μνήμη
τοῦ πιστοῦ φίλου,
ἐκλεκτοῦ Κληρικοῦ,
καί ἀνύστακτου
τῶν Παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας μας
βιγλάτορα
ἀοιδίμου Πρωτοπρ. Μιχαήλ Χαστᾶ

Εἰκόνα Ἐξωφύλλου: Ἡ θαυματουργός εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, ἡ φυλασσομένη εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Κέας, τῆς ἐπιλεγομένης «Δημοτικιάς»

Ὅπισθόφυλλο: Λιτανεία τοῦ Ἁγίου - Κέα 2003

Κανών παρακλητικός εἰς τόν
Ἅγιον Ἱερομάρτυρα Χ α ρ α λ ά μ π η ν ,
προστάτην καί πολιοῦχον τῆς νήσου Κ Ε Α Σ.

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τό Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τό Θεός Κύριος
καί τό ἐξῆς τροπάριον.

Ἦχος δ! Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς πολιοῦχον καί θερμότατον ρύστην, ἡ νῆσος Κέα ὁμοφώνως τιμᾷ σε,
Ἱερομάρτυς Ἅγιε Χαράλαμπε ταύτην ἀπήλλαξας, λοιμικῆς πάλαι νόσου,
ὄθεν καί προστρέχει σοι, καί θερμῶς ἐκβοᾷ σοι. Ἐκ πάσης βλάβης μάκαρ
καί φθορᾶς, αἰέ με σκέπε, τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Δόξα. Τό αὐτό. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τάς δυναστείας λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμή
γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύ-
νων; τίς δέ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα
ἐκ σοῦ· σοὺς γάρ δούλους σώζεις αἰέ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν! Ψαλμός καί ὁ κανὼν οὔ ἡ ἀκροστιχίς.

Σκέπη ΚΕΑΣ Χαράλαμπες ὦφθης. Γερασίμου.

Ἦδῆ α! Ἦχος πλ. δ! Ἵγρᾶν διοδοῦσας.

Σωτήριος ρύστης καί βοηθός, τῆς κινδυνευούσης, πάλαι Κέας ἀποφανείς,
ταύτην λοιμικῆς φθορᾶς ἐρρύσω ἔνθεν πιστῶς σοι προστρέχει Χαράλα-
μπες.

Κινδύνων ἐν βίῳ πολυειδῶν, λυτρούμενοι Πάτερ, τῇ θερμῇ σου ἐπισκοπῇ
ἅπαντες οἱ Κεῖοι τήν σὴν χάριν, εὐσήμεν γλώσση κηρύττομεν Ἅγιε.

Ἐν ὥρᾳ ὀλέθρου τοῦ ἐκ λοιμοῦ, ἔλαμψεν ἐν Κέα, ἡ σὴ χάρις θαυματουργέ, καὶ ἔσωσεν ἅπασαν τὴν νῆσον· διὸ ὕμνεῖ τὴν ταχεῖάν σου εὖνοιαν.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον ἔμψυχον τοῦ Θεοῦ, Κεχαριτωμένη, Ἀειπάρθενε Μαριάμ, ρῦσαι χαλεπῆς κακοπραγίας, τούς μεγαλύνοντας Κόρη τὴν δόξαν σου.

ᾨδὴ γ! Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡ δοθεῖσά σοι, χάρις, παρὰ Θεοῦ ἔνδοξε, βλύζει ὡς θεόβρυτος, κρήνη, ρεῖθρα ἰάσεων, καὶ φλόγα ἄσχετον, λυμαντικῶν νοσημάτων, σβέννυσι Χαράλαμπες, τῶν προσιόντων σοι.

Κύκλω πάλαι ἡ νόσος, ἡ λοιμικὴ Ἄγιε, πᾶσαν περιέβαλε ταύτην, τὴν νῆσον τάχιστα· ἀλλὰ προφθάσασα, ἡ σὴ ὀξεία πρεσβεία, τὴν δεινὴν ἀνάχυσιν, αὐτῆς κατέπαυσε.

Εὐλαβεία σοι πλείστη ναὸν σεπτὸν ἤγειραν, μέσαν σε πλουτήσαντες ρύστην, καὶ ἀντιλήπτορα, οἱ Κεῖοι, Ἄγιε, ἔνθα προστρέχοντες πίστει, ρῶσιν κομιζόμεθα, ψυχῆς καὶ σώματος.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντός αἴτιον, τὴν ἐν τῷ Ἀδάμ ἁμαρτίαν, ἐξαφανίζοντα, πλούτῳ χρηστότητος, ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, ἀφανίσαι Δέσποινα, τοῦτον ἰκέτευε.

Διάσωσον τὴν νῆσον Κέα πιστῶς σοι ἀνακειμένην, παντοίων νόσων καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες θεοφόρε.

Ἐπίβλεφον ἐν εὐμενεῖᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καί τό Κάθισμα.

Ἦχος β! Πρεσβεία θερμῆ.

Πρεσβεία ἡ σή, ἐκλάμψασα Χαράλαμπες, πανώλους λοιμοῦ, τό σκότος τό βαθύτατον, ἐκ τῆς Κέας ἤλασε, καί χαράν τοῖς θρηνοῦσιν ἐβράβευσεν. Ἀλλά καί μελλόντων πειρασμῶν, ἡμᾶς ἀβλαβεῖς σῶζε δεόμεθα.

ᾠδὴ δ! Εἰσακήκοα Κύριε.

Συμφορᾶς ὡς ἀπήλλαξας, ἐκ τῆς λυμεῶνος νόσου Χαράλαμπες, οὔτω πάντοτε περιεπε, Κέαν τήν προστρέχουσαν τῇ σκέπῃ σου.

Χαρμονῆς ἐμπιπλάμεθα, ἅπαντες οἱ Κεῖοι ἐπί τῇ μνήμῃ σου, ἦν λαμπρῶς πανηγυρίζομεν, οἱ ἐν νήσῳ ὄντες καί οἱ ἐκδημοι.

Ἄκοιμήτῳ πρεσβεία σου, ἀσφαλῶς οἱ Κεῖοι αἰεὶ σκεπόμενοι, χαριστήριόν σοι αἶνεσιν, ἱερέ Χαράλαμπες προσάδομεν.

Θεοτοκίον.

Ρῶσιν δίδου καί ἴασιν, τοῖς συνεχομένοις ποικίλοις πάθεσι, Θεοτόκε Ἄειπάρθενε, τῶν ἀμαρτανόντων ἰλαστήριον.

ᾠδὴ ε! Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄνωθεν ἡμᾶς, ὡς προστάτης ἡμῶν Ἅγιε, μή ἔλλείπῃς συντηρῶν καί ὁδηγῶν, πρὸς τελείας ἐπιδόσεις βίου κρείττονος.

Λάμπει μυστικῶς, ἐν τῇ Κέα καί ἐν ἅπασι, τῶν θαυμάτων σου ἡ θεία δωρεά, καί πληροῖ πάσης χαρᾶς πιστῶν τό πλήρωμα.

Ἄπαντες τήν σήν, προστασίαν καί ἀντίληψιν, οἱ ἐν Κέα καί ἀπόδημοι αὐτῆς, ἐν ἐνὶ ὁμολογοῦμεν Πάτερ στόματι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Θεοτόκε Ἄειπάρθενε, τόν Υἱόν σου καθικέτευε αἰεὶ, πάσης βλάβης λυτρωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾨδὴ στ! Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Πληγείσα, ὑπὸ λοιμοῦ τοῦ πανώλους, καὶ πρὸς ὄλεθρον δεινὸν φερομένη, ἡ νῆσος Κέα ταχέως ἐρρύσθη, τῇ ἐπισκέψει σου θεῖε Χαράλαμπεσ' ὡς δέ σωθεῖσα διὰ σοῦ, εὐγνωμόνως κηρύττει τὴν χάριν σου.

Ἐκ θρήνων, καὶ ὀδυρμῶν καὶ δακρῶν, καὶ τελείας ἐρημώσεως Πάτερ, τῆς ἐκ λοιμοῦ τοῦ πανώλους προφθάσας, ταύτην τὴν νῆσον χειρὶ σου διέσωσας, Χαράλαμπεσ θαυματουργέ, ἀσθενούντων ἀκέστωρ ταχύτατε.

Σωμάτων, θεραπευτὴν σε εὐρόντες, καὶ ψυχῶν θεοειδῆ ἰατῆρα, καὶ βοηθὸν συμπαθῆ ἐν τῷ βίῳ, παντός κινδύνου ἡμᾶς ἐξαιρούμενον, Χαράλαμπεσ θαυματουργέ, τῇ ἀγία σου σκέπη προστρέχομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότη, Θεοτόκε Ἄειπάρθενε Κόρη, τῆς τῶν παθῶν δεσποτείας με ρῦσαι, καὶ τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου καταύγασσον, τῆς μετανοίας τῷ φωτί, ὡς φωτός τοῦ ἀδύτου γεννήτρια.

Διάσωσον τὴν νῆσον Κεάν πιστῶς σοι ἀνακειμένην, παντοίων νόσων καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπεσ θεοφόρε.

Ἄχραντε ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα Μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τό Κοντάκιον.

Ἦχος β! Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ προστασίᾳ σου θεῖε Χαράλαμπεσ, ἡ νῆσος Κέα αἰεὶ καταφεύγουσα, λυτροῦται κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ λοιμωδῶν νοσημάτων ἐκάστοτε αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τό στήριγμα.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητάς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες. Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β! Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν ὁ Θεός...

Χάριτος θησαύρισμα, τοῦ Παρακλήτου ὑπάρχων, ἱερέ Χαράλαμπες, ὡς θεράπων ἔνθεος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δαφιλωῶς πάντοτε, νέμεις τὰς ἰάσεις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ τὰ νοσήματα, τὰ λυμαντικά καὶ πανώλεθρα, ἐλαύνεις ἐναργέστατα. μάστιγι τῆς σῆς ἐπισκέψεως, ὅθεν καὶ ἡ Κέα, τῆς χάριτος τρυφήσασα τῆς σῆς, μεγαλοφώνως γεραίρει σου, τὴν θερμὴν ἀντίληψιν.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

ᾠδὴ ζ! Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Φθειρούσα ἅπαν γένος, καὶ ἀνάστημα πάλαι ἐν Κέα Ἅγιε, ἡ νόσος ἡ πανώλης, τῆς πρόσω φθορᾶς ἔστη, καὶ τελείως ἠφάνισται, ἰσχυροτάτη ροπή, τῆς σῆς ἐπιστασίας.

Θεοῦ τοῦ Φιλανθρώπου, τά φιλάνθρωπα σπλάχνα εἰς ὄργην τρέψαντες, ἀμέτροις ἀμαρτίαις, λοιμῶ βιαιοτάτῳ Ἀθλοφόρε ἠτάσθημεν ἄλλὰ πρεσβεία τῇ σῇ, εὐρομεν σωτηρίαν.

Ἡ Ἑλλάς τήν σὴν Κάραν, κεκτημένη λυτροῦται νόσων καὶ θλίψεων τούς πάντας γάρ προφθάνεις, καὶ νήσους τὰς Κυκλάδας, ἀγιάζεις τῇ δόξῃ σου, καὶ διασώζεις ἀεὶ, Χαράλαμπες τήν Κέα.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας σε πύλην, ὁ τεχθεὶς ἐκ γαστροῦ σου Σωτὴρ ἀνέδειξε, τοῖς πιστεῖ προσιοῦσι, τῇ σκέπῃ σου Παρθένε, καὶ Θεόν σε κυήσασαν, σεσαρκωμένον Ἄγνη, ὀρθῶς ὁμολογοῦσι.

ᾠδὴ η! Τὸν Βασιλέα.

Γαλήνην θείαν, καὶ ἀληθῆ εὐπραγίαν, κομιζόμεθα φοιτῶντες τῷ ναῶ σου, ἅπαντες οἱ Κεῖοι, σοφέ Ἱερομάρτυς.

Ἐπερχομένων, ἡμᾶς δεινῶν συμπτωμάτων, ρύου πάντοτε Χαράλαμπες τρισμάκαρ, καὶ δίδου υἱεῖαν, καὶ ἀγαθὰς ἡμέρας.

Ρῶσιν παράσχου, κατὰ ψυχὴν τε καὶ σῶμα, τοῖς αἰτοῦσί σου Χαράλαμπες τὴν χάριν, καὶ τῶν θλιβομένων, κούφισον τὰς ὀδύνας.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Κόρη, ἡ τὸν Θεόν τετοκυῖα, καθικέτευε τυχεῖν τῆς σωτηρίας, τούς ὑπερυφούντας, τὴν δόξαν σου Παρθένε.

ᾠδὴ θ! Κυρίως Θεοτόκιον.

Σωτήριον λιμένα, τὴν σὴν προστασίαν, ὡς κεκτημένοι οἱ Κεῖοι Χαράλαμπες, τρικυμιῶν τῶν τοῦ βίου ἀεὶ λυτρούμεθα.

Ἴσχυν καὶ εὐρωστίαν, καὶ χαρὰν καὶ σθένος, πᾶς ὁ προστρέχων λαμβάνει τῇ σκέπῃ σου ὅσιν γὰρ παρέχεις ἐκάστῳ Μάρτυς τά πρόσφορα.

Μανίας λυμεώνων, νόσων αεί ρούου, τήν νήσον Κέα^ν Χαράλαμπε^ς ἔνδοξε,
καί σύν αὐτῇ τάς Κυκλάδα^ς καί πᾶσαν ἤπειρον.

Οἱ Κεῖοι τήν σεπτὴν σου, μνήμην ἐκτελοῦντες, τάς δαφιλεῖς εὐλογίας
ἐκδέχονται, τῆς σῆς εὐνοίας Χαράλαμπε^ς ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἵμνουμέν σου τήν δόξαν, Κεχαριτωμένη ὅτι Θεόν μετὰ σώματος τέτο-
κας, σώζοντα πάντας τούς πίστει σέ μεγαλύνοντας.

Τό Ἄξιόν ἔστι καί τά μεγαλυνάρια.

Χαίροις ἱερέων ἢ καλλονῇ χαίροις Ἀθλοφόρων, ἐγκαλλώπισμα ἱερόν
χαίροις ὁ πηγάζων, θαυμάτων θεῖα ρεῖθρα, Χαράλαμπε^ς παμμάκαρ εἰς
κόσμον ἅπαντα.

Ἦθλησας ἐν γήρα νεανικῶς, καί ἄθλοις γενναίοις, ἐμεγάλυνας τόν Χρι-
στόν ὅθεν ἐδοξάσθη^ς, λαμπρῶς παρά Κυρίου, ἀπείροις θαυμασίοις, θεῖε
Χαράλαμπε^ς.

Ἦφθης ἀντιλήπτωρ καί ἀρωγός, τῆς Κέας παμμάκαρ, θαυμαστῆ σου
ἐπισκοπῇ ταύτην γάρ ἐρρύσω, λοιμοῦ πανώλους πάλαι διό σε μακαρί-
ζει Μάρτυς Χαράλαμπε^ς.

Οὐ μόνον ἐν Κέα λάμπει αεί, ἀλλά καί εἰς πάσας, τάς Κυκλάδα^ς νήσους
σοφέ, καί εἰς πᾶσαν πόλιν, καί χώραν τῆς Ἑλλάδο^ς, ἢ θαυμαστή σου χά-
ρις, σώζουσα ἅπαντας.

Χαίροις εὐσεβείας μυσταγωγέ χαίροις θλιβομένων, ἢ ταχεῖα ἀναψυχῇ
χαίροις νοσημάτων, τῶν λοιμωδῶν διώκτα, Χαράλαμπε^ς θεόφρον πιστῶν
ἀντίληψις.

Χαίρουσιν οἱ Κεῖοι οἱ εὐσεβεῖς, τελοῦντες κατ' ἔτος, τήν ἀγίαν σου
ἐορτήν οὓς αεί σκέπε, ἐκ πάσης ἐπηρείας, καί δίδου αὐτοῖς Πάτερ τήν
εὐλογίαν σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...

Τό τρισάγιον, τά συνήθη τροπάρια,
ἐκτενής καί ἀπόλυσις, μεθ' ἣν τό ἐξῆς:
Ἦχος β! Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μέγας ἄρωγός καί βοηθός, καί καταφυγή ἐν ἀνάγκαις, καί περιστάσε-
σιν, Ἅγιε Χαράλαμπες, τῆς Κέας πέφηνας ὅθεν ταύτην ἀπάλλαττε, ἐκ
πάσης ἀνάγκης, νόσων καί κακώσεων, καί χαλεπῶν συμφορῶν διδου
δέ αὐτῇ οὐρανόθεν, τῇ σῆ πρός Χριστόν ἰκεσία, πᾶσαν εὐκληρίαν καί
εὐστάθειαν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθιμι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον ἡμᾶς
ὑπό τήν σκέπην σου.

Δίστιχον.

Χαράλαμπες ἄδει σοι ὑπέρ τῶν Κείων
Γεράσιμος ταύτην τήν δέησιν πόθω.

Ἄντεγράφη παρά Διονυσίου Διακόνου

